

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Reports

گزارشها

بهرام رحمانی
۲۱ جنوری ۲۰۲۲

پنجاه و هشتمین جلسه دادگاه حمید نوری در ستهلم!

پنجاه و هشتمین جلسه دادگاه حمید نوری، متهم به مشارکت در اعدام‌های تابستان ۶۷، روز پنجشنبه ۳۰ دی ۱۴۰۰ - ۲۰ ژانویه ۲۰۲۲، با شهادت روم افشتم، از زندانیان سیاسی جان به دربرده از اعدام‌های سال ۱۳۶۷ برگزار شد.

روم افشتم شهادت داد که از فعالان سیاسی پیش از انقلاب اسلامی ۵۷ و عضو اتحادیه کمونیست‌های ایران بود. وی در تشکیل کانون اتحادیه‌های کارگری غرب ایران در سال ۱۳۵۸ فعال بود. وی در هفتم تیرماه [سرطان] ۱۳۶۰ در محله فلاح در جنوب تهران دستگیر شد.

شاهد اوایل سال ۶۲ در دادگاهی چند دقیقه‌ای و بدون وکیل به جرم هواداری از اتحادیه کمونیست‌های ایران و خواندن نشریه و کمک مالی به این سازمان به ۱۲ سال زندان محکوم شد. حکم نه در آن دادگاه، بلکه یک ماه بعد در دایره احکام به او ابلاغ شد.

روم افشتم شهادت داد که در بهمن ۶۶ به خاطر صحبت کردن با زندانیان بند شش با چشم‌بند در مقابل حمید نوری و لشکری قرار گرفت. شاهد در آنجا توسط لشکری مورد ضرب و شتم قرار گرفت و در نهایت نوری دستور داد تا او را به اتاق تاریکی بیاورند.

در جلسه امروز دادگاه یکی از نکات مهم بازگوکردن برخی از انواع شکنجه‌های زندانیان زن در زندان قزل‌حصار توسط شاهد امروز بود که خود شخصا دیده بود. شاهد به وجود تابوت‌هایی در این زندان اشاره کرد که دختران زندانی باید ۲۴ ساعته در آن‌ها (در سکوت کامل و بدون تولید کمترین صدایی) زندگی می‌کردند.

روم افشتم شهادت داد که در خرداد ۶۷ گروهی از زندانیان دختر را از زندان اوین به زندان گوهردشت منتقل کردند. شاهد با چشمان خود دید که گروهی از این زنان بارها به خاطر شرکت در ورزش دسته‌جمعی نه تنها توسط پاسدارهای زن بلکه توسط حمید نوری، ناصریان، لشکری و چند پاسدار دیگر در هواخوری زندان گوهردشت مورد ضرب و شتم قرار گرفته و «تکه و پاره» شدند.

روم افشتم شهادت داد که پس از پایان اعدام زندانیان عضو و هوادار سازمان مجاهدین، حمید نوری در اواسط شهریور ۶۷ خطاب به سایر زندانیان گفت «ضدانقلاب‌ها، امروز آخرین روزتان است». شاهد گفت زندانیان در آن روز از سوی حمید نوری، لشکری، ناصریان و پاسداران بند به مدت یک ساعت به وحشتناک‌ترین شکل ممکن مورد ضرب و شتم قرار گرفتند.

افشتم گفت آن‌ها هنگام شلاق زدن می‌گفتند: «شما دل امام، قلب امام را به درد آورده‌اید. امام از دست شما قلب درد گرفته است.» وی گفت جمله همیشگی نوری خطاب به پاسدارها این بود که می‌گفت: «محکم بزنید این ضدانقلاب‌ها را.» شاهد همان روز و دو روز بعد از آن برای قبول خواندن نماز شلاق خورد. او در روز سوم توسط ناصریان و نوری به حسینه زندان برده شد و بدون وضو، نماز خواند.

قاضی: شما چرا زندانی شدید؟

روم افشتم: من از زمان شاه فعالیت سیاسی داشتم و توی انقلابی که مردم کردند نقش بسیار فعال داشتم. در سال ۱۳۵۸ اولین و بزرگترین تظاهرات کارگری اول ماه مه را برگزار کردیم.

قاضی: شما عضو حزبی بودی؟

روم افشتم: بلی من عضو اتحادیه کمونیست‌های ایران بودم. ما سال ۵۸ با گروه‌های خط ۳ شامل پیکار و رزمندگان و اتحادیه کمونیست‌ها شورای کارگری تشکیل دادیم. فعالیت ما علنی بود. خیلی کارخانه‌ها در جنوب تهران عضو کانون اتحادیه‌های کارگری غرب ایران بودند. سال ۵۸ و ۵۹ تظاهرات روز اول ماه مه را خیلی خوب در تهران برگزار کردیم. تا رسید به سال ۶۰. من ۷ تیر ماه سال ۶۰ در محله جنوب تهران فلاح دستگیر شدم. پرسیدم چرا مرا دستگیر می‌کنید؟ جواب نمی‌دادند و فقط می‌زدند. مرا به کمیته امامزاده حسن بردند. بعد بردند کمیته جوادیه. همان‌طور ادامه داشت تا دوباره مرا از کمیته جوادیه به کمیته جمشید بردند... از آنجا مرا مستقیم انتقال دادند به زندان اوین.

قاضی: محکوم شدید؟

روم افشتم: من زمان دستگیری حتی نامم را نداده بودم و تا سال ۶۱ با نام مستعار بودم. زمانی که ما را از کمیته به اوین آوردند تحویل ۲۰۹ دادند. یک نقطه‌ای را که باید این‌جا ذکر کنم و خیلی مهم است. در آن زمان پلاکاردهایی که گروه‌ها در خیابان‌ها داشتند کمیته‌ها این‌ها را جمع‌آوری کرده بودند و این‌ها شده بود چشم‌بند برای ما. چون این پارچه‌ها خیلی نازک بود ما می‌توانیم راحت ببینیم. در ۲۰۹ شکنجه‌های قرون وسطایی بود و با صدای بلند اعلام می‌کنم. آن‌هایی که می‌گویند ۲۰۹ را نمی‌شناسیم باید بشناسند. قرون وسطا هم فکر نمی‌کنم در زندان‌های جمهوری اسلامی به خصوص ۲۰۹ وجود داشت.

قاضی: به هر حال بعدها حکم دریافت کردید؟

روم افشتم: سال ۱۳۶۱ زمانی که بچه‌های اتحادیه ار دستگیر کردند یک هوادار اتحادیه کمونیست‌ها مرا شناسایی کرد و لو داد. دوباره زیر بازجویی در ۲۰۹ رفتم. یک فردی ۲۰۹ را طبقه‌بندی کرده بود: یکی شعبه ۶ بود که تمام بچه‌های چپ در این شعبه بودند و یک شعبه ۵ هم بود که نخست اکثریتی‌ها و حزب توده را در آنجا نگهداری می‌کردند و در شعبه ۳ هم به اصطلاح رده‌های بالای بچه‌های مجاهدین بود.

قاضی: بالاخره محاکمه شدید؟

روم افشم: ۱۳۶۲ به دادگاه رفتم. یک نفر آخوند نشسته بود. یک سری اتهام کیفرخواست خواند و من گفتم قبول ندارم. واقعا هم من کاری نکرده بودم و کار دموکراتیک می‌کردم. گفت بلندشو برو گم شو. حرامزاده. حرامزاده یعنی ما پدر و مادر واقعی نداریم. در این دادگاه هم گفته شده بپرسید این‌ها پدر و مادر دارند و یا ندارند. (اشاره وی به سخنان حمید نوری بود) من در کل ۸ سال زندان بودم که فقط یک بار پدرم سال ۶۱ آمد به ملاقات من و فقط گریه کرد و گفت: حالت خوب است؟ گفتم: بلی...

قاضی: نتیجه محاکمه شما چی شد؟

روم افشم: ۱۲ سال زندان به من دادند. من به جرم هواداری از اتحادیه کمونیست‌های ایران و خواندن نشریه و کمک مالی. من هرگز کمک مالی به اتحادیه کمونیست‌ها نکرده بودم. من خودم در آن زمان بیکار بودم. دادگاه‌های آن زمان دو یا سه دقیقه طول می‌کشید. نه وکیل داشتیم و نه هیأت منصفه. فقط یک آخوند نشسته بود و معلوم نبود آیا سواد قضاوت دارد یا نه.

قاضی: شما کدام زندان بودید؟

روم افشم: من زندان قزل حصار بودم. یکی از وحشی‌ترین زندان‌های ایران. ما دوره‌هایی را در قزل حصار گذرانیدیم که دوره تابوت‌ها بود.

قاضی: منظورتان از تابوت چیست؟

روم افشم: حاج داوود رحمانی یک جعبه ساخته بود که مانند تابوت بود. دخترها را در این تابوت‌ها می‌نشاندند...

قاضی: گفتید شما را سال ۱۳۶۵ به گورهدشت منتقل کردند و در بند ۲ بودید؟

روم افشم: سالون ۲ مجاهدین و چپ‌ها بودند. تا عید ۶۶ با هم بودیم. ما در سال ۶۶ با مجاهدین بودیم و عید خوبی هم برگزار کردیم. سال ۶۶ ما را به بند ۷ بردند. سال ۶۶ تحرکاتی در زندان آغاز شد. زندانیان را ناصریان و لشکری و عباسی به خارج بند می‌بردند و بازجویی می‌کردند. رییس دادگاه: لطفا مشاهدات خودتان را بگویید.

روم افشم: بلی ما را بردند به بازجویی و می‌پرسیدند: اسم و به کدام گروه تعلق داریم و نماز می‌خوانیم و مصاحبه می‌کنیم یا نه. سوالاتی که از ما می‌شد و نوشته می‌شد. مرا فرستادند به بند. این وضعیت ادامه داشت و هر دو سه ماهی این اتفاقات می‌افتاد. در بند ۷ هم بچه‌های مجاهد و آرمان و فرقان و بچه‌های چپ بودند. بعد از آن ما را جدا کردند. ما ها که حکممان بالای ده سال بود از جمله من را به بند ۱۲ بردند. در بند ۱۲ حدود چهل و پنجاه تن بهایی هم بودند. بهایی یک مذهب و یک دین است. از نظر جمهوری اسلامی بهایی‌ها کثیف‌تر از کمونیست‌ها هستند...

... یک شب عرب و ناصریان و عباسی به بند ما آمدند و بازدید کردند و رفتند و گفتند می‌گوییم تلویزیون شما را درست کنند. هر جا ناصریان بود عباسی هم با او بود. از هم جدا نمی‌شدند.

قاضی: شما می‌گویید عرب و ناصریان و عباسی به بند آمدند شما دیدید؟

روم افشم: بلی ما در بند چشم‌بند نداشتیم.

قاضی: اولین بار بود عباسی را می‌دیدید؟

روم افشم: اولین بار دیدم ...

...

شاهد گفت که بعد از اعدام‌ها - حدوداً در ۲۵ بهمن ۶۷ - همراه با گروهی بیش از یکصد زندانی نجات یافته از اعدام‌ها برای ملاقات حضوری با خانواده‌ها به حسینه زندان گوهردشت منتقل شد. زمانی که خانواده‌ها فهمیدند که محل ملاقات‌شان همان محل اعدام زندانیان بوده، غوغایی در سالن برپا شد و همه گریه می‌کردند. این موضوع باعث شد تا حمید نوری با بلندگویی به بالای سن حسینه برود.

شاهد دادگاه در اینجا برای نخستین بار حمید نوری را مستقیماً در دادگاه خطاب قرار داد و از او پرسید: آقای حمید عباسی (نوری) بالای سن، بلندگو دست شما بود. آیا به مردم (به خانواده‌های ما) توهین کردی یا نکردی؟ این سؤال مستقیم شاهد از متهم موجب اعتراض توماس ساندر، قاضی دادگاه قرار گرفت و گفت شما حق سؤال مستقیم از متهم را ندارید.

روم افشتم در ادامه گفت حمید نوری خانواده‌ها را در بالای سن تهدید کرد که اگر ساکت نشوند، فرزندان‌شان را به بند بازخواهند گرداند. او در آن روز خود را حمید عباسی، دادیار زندان گوهردشت معرفی کرد. او به خانواده‌ها گفت مراقب فرزندان‌تان باشید که اگر یکبار دیگر دستگیر شوند، اعدام‌شان می‌کنیم. شاهد گفت آن روز (در مسیر بازگشت به بند) در اخباری که از بلندگوهای زندان پخش می‌شد درباره فتوای خمینی شنید که گفته بود سلمان رشدی مرتد باید اعدام شود.

وی پس از رهایی از اعدام‌ها در اسفند ۶۷ به زندان اوین منتقل و پس از سه ماه آزاد شد.

قرار است دادگاه حمید نوری ۹۳ جلسه باشد که تاکنون ۵۸ جلسه آن برگزار شده است. حمید نوری و وکلایش در دو نوبت امکان ارائه دفاعیات را دارند. نوبت اول که قرار بود چهار روز باشد، با موافقت رییس دادگاه و دادستان‌ها به شش روز افزایش یافت که در نومبر ۲۰۲۱ برگزار شد و این امکان در اختیار حمید نوری قرار داده شد تا به هر شکلی که می‌خواهد دفاعیاتش را ارائه دهد اما بارها رییس دادگاه و دادستان‌ها به او تذکر دادند تا به مسائل حاشیه‌ای و بی‌اهمیت نپردازد و به سؤالات پاسخ بدهد.

نوبت دوم دفاعیات حمید نوری قرار است در ماه فیبروری ۲۰۲۲ برگزار شود و بر اساس جدول زمان‌بندی دادگاه سه روز دیگر برای دفاع او در نظر گرفته است.

جلسه بعدی دادگاه حمید نوری، فردا جمعه یکم بهمن [دلو] ۱۴۰۰ - بیست و یکم جنوری ۲۰۲۲ با شهادت مهدی اصلانی، زندانی سیاسی جان بدربرده از اعدام‌های تابستان ۱۳۶۷ برگزار خواهد شد.